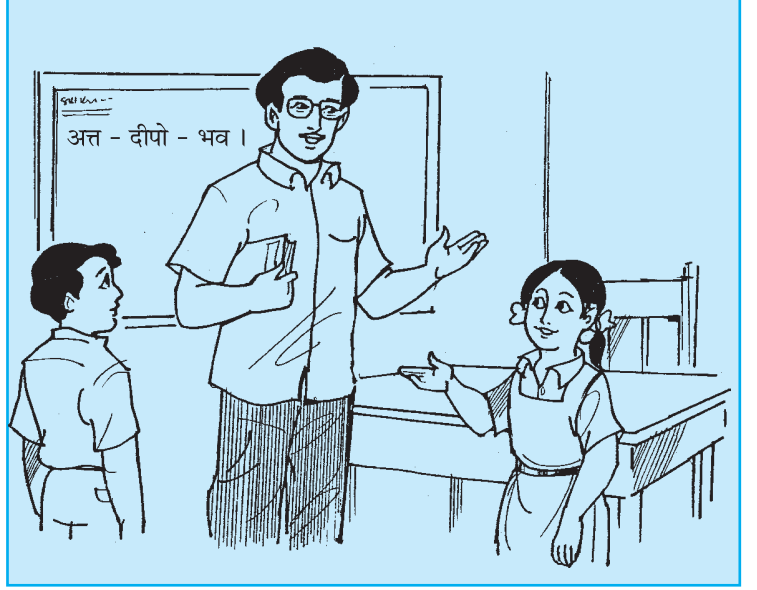


चतुर्थो पाठो ।

अञ्जमञ्जं सल्लपनं ।

प्रस्तुत पाठाचा हेतू विद्यार्थ्यांमध्ये पालिभाषेतून संवाद-कौशल्य विकसित व्हावे हा आहे.

- धम्मपालो - त्वं पालिभासा जानसि ?
रट्टपालो - अहं थोकं थोकं जानामि ?
धम्मपालो - त्वं पालिभासा सल्लपितुं सक्कोति ?
रट्टपालो - आम, थोकं थोकं सल्लपितुं सक्कोमि ।
धम्मपालो - त्वं नामं किं ?
रट्टपालो - मम नामं रट्टपालो ।
धम्मपालो - त्वं कुहिं वससि ?
रट्टपालो - अहं नागपूर नगरे दिक्खाभूमिस्स समिपे वसामि ।
धम्मपालो - तव भातुभगिनि किं करोन्ति ?
रट्टपालो - एको वाणिजो दुतियो कस्सको एका भगिनि उग्गण्हति ।
धम्मपालो - भगिनि, तव पाठसालाया नाम किं अत्थि ?
भगिनि - मम पाठसालाय नामं महामाया कञ्जा माज्झमिकं विज्जालयो अत्थि ।
धम्मपालो - त्वं किं कम्मं कातुं इच्छति ?
भगिनि - अहं पालि भासाय अज्झायका भवितुं इच्छामि ।
धम्मपालो - साधु, साधु, साधु ।



सद्वृत्त (शब्दार्थ)

- त्वं - तु
अहं (प्र.पु. सर्वनाम) - मी
भवितुं ('भू' धातू - तुमन्त) - होण्याची शक्यता
कुहि - कुठे
समिप - जवळ

- अज्झायका - शिक्षिका
अत्थि - आहे
सक्कोति - शक्य
कातुं - ('कर' धातू, तुमन्त) करण्यासाठी

